

Hoe zit het met de dief aan het kruis?

De meeste 'christenen' die hun oorsprong vinden in het protestantisme geloven niet dat de bijbel leert dat de doop een essentieel onderdeel is om de vergeving van zonden te kunnen ontvangen als verloren zondaar. Eén van de belangrijkste argumenten die wordt aangehaald om vergeving van zonden zonder doop te rechtvaardigen is de dief aan het kruis.

Wat zegt de bijbel over de dief aan het kruis?

“En met Hem kruisigden zij twee rovers, een aan zijn rechterzijde en een aan zijn linkerzijde. En het schriftwoord is vervuld geworden, dat zegt: En Hij is met de misdadigers gerekend. En de voorbijgangers spraken lastertaal tegen Hem, schudden hun hoofd en zeiden: Ha, Gij, die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, red Uzelf, kom af van het kruis! Evenzo spotten de overpriesters onder elkander samen met de schriftgeleerden, en zij zeiden: Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden. Laat de Christus, de Koning van Israel, nu afkomen van het kruis, dat wij het zien en geloven. Ook die met Hem gekruisigd waren beschimpten Hem” Markus 15:27-32 (vgl Matteus 27:38-44).

“Een der gehangen misdadigers lasterde Hem: Zijt Gij niet de Christus? Red Uzelf en ons! Maar de andere antwoordde en zeide, hem bestraffende: Vreest zelfs gij God niet, nu gij hetzelfde vonnis ontvangen hebt? En wij terecht, want wij ontvangen vergelding, naar wat wij gedaan hebben, maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zeide: Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt. En Hij zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn” Lukas 23:39-43.

De vervulling van profetie

Zevenhonderd jaar voor de komst van de Christus had Jesaja geprofeteerd dat Hij “onder de overtreders werd geteld” Jesaja 53:12. Jezus zei na Zijn opstanding “Dit zijn mijn woorden, die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat alles wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en de profeten en de psalmen moet vervuld worden” Lukas 24:44.

Het gesprek van Jezus met de dief

De voorbijgangers, de overpriesters en de schriftgeleerden bespotten Jezus samen met de twee dieven. Maar wat later komt één dief tot inkeer. Hij zegt de andere dief bestraffende “Vreest zelfs gij God niet, nu gij hetzelfde vonnis ontvangen hebt? En wij terecht, want wij ontvangen vergelding, naar wat wij gedaan hebben, maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zeide: Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt” Lukas 23:40-42. Jezus antwoordt hem met de woorden “heden zult gij met Mij in het paradijs zijn” Lukas 23:43 (vgl 2 Korintiërs 12:4; Openbaring 2:7; Lukas 16:19-31) . Jezus beloofde behoudenis aan de dief.

De dief en het Nieuwe Testament

Welke conclusies we ook denken te mogen trekken uit het voorbeeld van de dief aan het kruis, we moeten acht geven op het feit dat de dief nog steeds onder het Oude Testament leefde. De vraag rijst dan ook, is de dief wel representatief voor mij?

De Hebreëen schrijver zegt “Want waar een testament is, moet noodzakelijk van de dood van de erflater melding gemaakt worden; een testament toch wordt alleen van kracht, indien er iemand gestorven is, daar het nog geen gevolg heeft, zolang de erflater leeft” Hebreëen 9:16-17 (vgl Hebreëen 8:13; 9:15; 12:2). Paulus zegt tegen de Romeinen “Bijgevolg, mijn broeders, zijt ook gij dood voor de wet door het lichaam van Christus om het eigendom te worden van een ander, van Hem, die uit de doden opgewekt is, opdat wij Gode vrucht zouden dragen” Romeinen 7:4 (vgl 2 Korintiërs 3:7). Voor Jezus' dood was het Oude Testament van kracht, na Zijn dood het Nieuwe Testament. Jezus heeft het Oude Testament aan het kruis genageld (Kolossenzen 2:14). Totdat Jezus was gestorven, leefden de Joden nog onder het Oude Testament. Het is door Jezus' bloed en dood dat Hij de oude wet buiten werking heeft gesteld (Efeziërs 2:13-16). Zo zegt Paulus over de wet "Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden. De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden. Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester" Galaten 3:23-25. Onder het oude verbond was de doop geen vereiste tot behoudenis. Ik kan bvb niet zeggen dat ik onderhevig ben aan dezelfde wetten waaraan mijn overgrootouders onderhevig waren. De wet waaronder ik leef is de wet die op mij van toepassing is. Stel je voor, je vader schrijft een testament voor jou. Zal jij aanspraak kunnen maken op dat testament zolang hij leeft? Nee! Jouw vader heeft de beschikking over het zijne zolang hij leeft en kan doen met zijn bezittingen naar eigen goeddunken.

Jezus had de macht om zonden te vergeven

“Maar, opdat gij weten moogt, dat de Zoon des mensen macht heeft op aarde zonden te vergeven, toen zeide Hij tot de verlamde: Sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis” Matteus 9:6. Jezus demonstreerde Zijn macht om zonden te vergeven door deze verlamde man te genezen. Na Jezus' dood werd het Nieuwe Testament van kracht, wat betekent dat Jezus Zijn Wil heeft vastgelegd hoe zonden worden vergeven. Hij is immers de erfflater (Hebreeën 9:16-17). De vraag moet dus zijn, wat moet ik doen om behouden te worden, de vergeving van zonden te ontvangen? Jezus was duidelijk in de opdracht die Hij Zijn apostelen gaf na Zijn opstanding “Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden” Markus 16:15-16 (vgl 1 Petrus 3:21). Toen de Joden op pinksterdag werden overtuigd door Petrus en de andere apostelen dat ze de Christus hadden gekruisigd, werden ze in hun harten getroffen en vroegen hun “Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen ... En met nog meer andere woorden getuigde hij, en hij vermaande hen, zeggende: Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht” Handelingen 2:37b-38,40. En hoe reageerden zij op die woorden? “Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd” Handelingen 2:41.

Alle andere voorbeelden van Nieuwtestamentische bekeringen laten hetzelfde beeld zien. Lees maar over de bekering van de Samaritanen (Handelingen 8:12-13), Saul van Tarsus (Handelingen 22:16), Cornelius (Handelingen 10:47-48), Lydia (Handelingen 16:15), de gevangenisbewaarder (Handelingen 16:33), de Korintiërs (Handelingen 18:8) en de Efeziërs (Handelingen 19:3-5).

Gerechtigd door geloof alleen?

Nergens leert de Schrift dat je onder het nieuwe verbond gerechtigd kan worden door enkel te geloven, integendeel, Jacobus leert ons “Gij ziet, dat een mens gerechtigd wordt uit werken en niet slechts uit geloof” Jacobus 2:24. Het geloof van de Schrift is steeds een gehoorzaam geloof in de waarheid, zoals er staat geschreven “en toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen, die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwig heil geworden” Hebreeën 5:9. Jezus zei zelf “Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem” Johannes 3:36. Merk ook op dat de valse leer van ‘geloof alleen’ uitsluit dat iemand zich zou moeten bekeren van zijn zonden (2 Petrus 3:9), uitsluit dat iemand Christus zou moeten belijden (Hebreeën 10:23), uitsluit dat gehoorzaamheid (1 Johannes 2:3) en trouw (1 Timoteus 4:16) noodzakelijk zijn. Dit terwijl Romeinen 10:9-10 ons leert dat o.a. de belijdenis ook noodzakelijk is om behouden te worden.

Wel, de man aan het kruis kon zelfs onder deze voorwaarde niet worden behouden gezien de belijdenis tot behouden moet bestaan uit het feit dat Jezus uit de doden is opgewekt. Zeg mij, hoe kon hij dit belijden als dit nog niet was gebeurd? Waarom gaan wij hem dan gebruiken als een voorbeeld hoe wij kunnen behouden worden?

Gerechtigd uit werken?

Laat het duidelijk zijn dat wij niet worden behouden door werken van de wet van Mozes (Romeinen 4:5), noch door het volbrengen van eigen werken (Efeziërs 2:8-9) zoals Paulus schrijft “Maar toen de goedertierenheid en menselijkheid van onze Heiland en God verscheen, heeft Hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest” Titus 3:4-5. God heeft voorzien in de werken van rechtvaardigheid of anders gezegd werken van geloof waardoor wij behouden kunnen worden. God heeft bepaald om ons te redden in het bad van de wedergeboorte, wij kunnen onszelf niet redden, noch verdienen wij in de doop onze redding. De Joden vroegen Jezus naar deze werken Gods “Zij zeiden dan tot Hem: Wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken? Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft” Johannes 6:28-29. Dat is het reddend geloof dat Abraham had (Jakobus 2:20-23) waardoor hij werd gerechtigd zoals er staat geschreven “Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou” Hebreeën 11:8.

Conclusie:

De man aan het kruis is niet gered onder het Nieuwe Testament, noch is hij representatief voor het Nieuwe Testament omdat hij niet kon geloven in Jezus' dood en opstanding. Waarom niet? Omdat Jezus nog niet was gestorven en opgestaan en het Nieuwe Testament daarom nog niet van kracht was. Jezus had op aarde, toen het oude verbond nog van kracht was, de macht de zonden te vergeven wie Hij vond dat daarvoor in aanmerking kwam (Matteus 9:6; Markus 2:5-12; Lukas 7:48-49). De man aan het kruis kwam hiervoor in aanmerking en werd vergeven. Voor ons daarentegen geldt het Nieuwe Testament en dat zegt zeer duidelijk “Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” Handelingen 2:38. Pas op met hen die een afwijkend evangelie verkondigen (Galaten 1:6-10)!